

ZPRAVODAJ JIRÁSKOVA HRONOVA

Sobota 2. srpna 1997

ČÍSLO

2

Dnešní program

VÝSTAVNÍ HALA JIRÁSKOVA DIVADLA v 10 hodin

Vernisáž výstavy

TILO HERTEL

malíř, grafik a sochař z Berlína

JIRÁSKOVO DIVADLO ve 13 hodin

**OZVĚNY II. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY PANTOMIMY
A POHYBOVÉHO DIVADLA V KOLÍNĚ**

NÁMĚSTÍ ČSA v 15 hodin

Pochod Koletovy dechové hudby městem

PŘED BUDOVOU JD v 15.30 hodin

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ 67. JH

JIRÁSKOVO DIVADLO v 16.30 a 19.30 hodin

Divadlo BUNGEIZA TOYAMA Japonsko

UKÁZKA JAPONSKÉHO TANCE

A. P. Čechov: **NÁMLUY**

E. Ionesco: **LEKCE**

SOKOLOVNA v 16.30 a 19.30 hodin

Divadlo poesi REGINA Břeclav

J. Metánovský: **BA-ZA-MAR aneb z deníku**

PARK AJ v 16.30 hodin

Promenádní koncert Koletovy dechové hudby

KINO dvůr ZŠ ve 21.15 hodin

POLICAJT ZE SAN FRANCISKA - akční komedie USA
s Eddym Murphym

Zítřejší program

JIRÁSKOVO DIVADLO ve 14 a 16.30 hodin

Taneční soubor DOMINO Praha

Lenka Ottová: **VEČER MODERNÍHO TANCE**

Park AJ v 16.00 h.

PROMENÁDNÍ KONCERT dechové hudby

BIELAWA - Polsko

Římskokatolický kostel v 18.00 h.

Koncert L. Pospíšila

JIRÁSKOVO DIVADLO ve 21 a 23 hodin

BÁPODI pri MeKS Bánovce nad Bebravou, Slovensko

S. Lavrík: **ZÁTIŠIE S MATKOU**

SOKOLOVNA v 16.30 a 19.45 hodin

LS ČMUKAŘI Turnov

D. Weissová, J. Ipser, R. Zemenová:

SADODĚDE, SADODĚDE

KINO dvůr ZŠ ve 21.15 hodin

AL PACINO - RICHARD III. - Umělecký dokument USA

Vážení účastníci 67. Jiráskova Hronova

Vítám Vás srdečně jménem města Hronova na letošní přehlídce amatérského divadla. Vítám ty věrné, kteří sem přicházejí každým rokem a vítám i ty, kteří přicházejí poprvé. Vím, že všichni se zde scházejí jako přátelé divadla a že společně s obyvateli města vytvoří na celý týden jedinečný divadelní soubor o 700 členech, který se dokáže přátelsky pobavit a vyslat zprávu nejen o stavu amatérského divadla v Čechách, ale že přijme mezi sebe jako přátele a hosty i účastníky ze zahraničí.

Zažijeme zde, jako pokaždé už po kolikáté, hektický týden divadelního shonu a nikdy nekončících debat o našem milovaném divadle. Ať je nám všem spolu dobře, ať poznáme mnoho nového a zajímavého na jevišti, a získáme mnoho výborných přátel, abychom se chtěli vždy znovu do Hronova vracet.

Drazí přátelé ať se Vám líbí na 67. Jiráskově Hronovu!

Ing. Miroslav Houštěk

TAK JSME ZASE TADY

Rok s rokem se sešel a do Hronova opět zamířili amatérští divadelníci z celé země. Ti, kdo si léto bez Jiráskova Hronova už nedovedou představit a vracejí se jako tažní ptáci na svá obvyklá místa, do svých „privátů“ a do svých hospod, i ti, kdo přijíždějí poprvé, odhodlání dovědět se na seminářích a dílnách o divadle co nejvíce. Na náměstí budeme zase potkávat své kolegy a přátele, povíme si, co přinesla sezóna, jak šel život a co zajímavého letos na festivalu čekáme. Budeme zas nastavovat noci, abychom stačili všechno vidět a prodiskutovat, znovu bude zaznívat ta okřídlená věta „Kdo to sem vybral“, a odpoledne se vždy rozhledneme, zda se už

prodává nové číslo Zpravodaje. Jako každoročně, chceme i letos ve Zpravodaji sledovat všechno podstatné, co se v příštích dnech odehraje, nabízet vám názory lektorů, všimát si, kam se amatérské divadlo ubírá, co zůstává z tradice a co je nové - a čekat na vaše příspěvky, abychom mohli festivalové dění vidět i vašimi očima. V redakci Zpravodaje jste kdykoliv vítáni, redaktori jsou připraveni naslouchat vašim názorům a věnovat pozornost vašim námětům a připomínkám, kdykoliv a kdekoliv se potkáme, a že nás těch setkání čeká mnoho ...

Jaroslava Suchomelová

TEXTONNIA CZECH
spol. s r.o.

Kostelecká 416
549 31 HRONOV

KOŘISTNÍČCI

Divadelní soubor Jiráskova divadla - seniorská skupina, Hronov

Předlohy a textové materiály scénáře (Broučci a Ze života hmyzu) mají cosi společného, a to je alegorie lidských vlastností, názorů a vztahů v hmyzím kostýmu. Odlišují se ovšem podstatně úhlem pohledu na svět. Úsměvný, evangelický obraz Karafiátův kreslí veskrze pozitivní a vzorový svět, Čapkové kreslí karikatury negativních figur našeho světa. Karafiát psal pro dětského čtenáře (nejen) XIX. století, Čapkové pro diváka zřetelně XX. století. Jestliže kontrastním karafiátovským komentářem chce inscenace zmírnit drsný názor Čapků, má jistou šanci na úspěch u diváků. (Nevím, zda je to záměr nejšťastnější.) Minimální rozsah textů karafiátovských Čapkové zpětně ovlivnit nemohou. Mohou jen zparodovat něžný motiv chudobiček, který asi opravdu není adekvátní právě chrobákům a cvrčkům. Leč, že by postava „dívky“, jejímž pohledem se na příběh díváme, byla ještě naivnější, nežli jak na jevišti vypadá.

Po vnější stránce sekvence obou materiálů scénáře do sebe na prvý pohled zapadají tak, že nečiní překážku vnitřní jednotě a vnější jednoznačnosti postav. Zvýrazněný akcent na hmyzí exteriér postav a rozehrání pohybových i hlasových charakteristik budí dojem, že inscenace počítá buď s dětským nebo se zahraničním

Snímek z představení Kdo byl Mr. Hilary v podání Verband Berliner Amateur Theater, Berlín.

divákem. Situace jsou pestré a propracované. Divák český a dospělý na tuto barevnost doplácí sníženourozumitelností řeči.

Ve výrazných kostýmech a maskách se herci nepochybně cítí dobře a hrají s viditelnou a nakažlivou chutí.

Jiří Hraše

SENIORI, POJĎTE SI HRÁT

Vloni zahajovali hronovští senioři Čechovovým Medvědem. Psal jsem na představení kritiku. Ostrou, zlou,

jak mi vyčetl osobním dopisem jeden z členů souboru (omlouvám se mu, že jsem neodpověděl, ale podpis byl nečitelný, adresa žádná). A teď mám psát o Kořistníčcích...

To představení bylo kouzelné. Potěšilo mě, rozradostnilo. (Skutečně, fakt. Píšu to bez jakékoli ironie, náznaku podlézání či alkoholu v krvi.) Na rozdíl od klopotné a klopýtající snahy o interpretaci notně známého Čechovova textu, která nezbyt-ně vyžaduje strukturované herectví,

schopnost odstíňovat postupně se měnící vztahy a situace, zvolili nyní hronovští jednoduchou, v podstatě prvoplánovou formu jakéhosi divadelního Večerníčku, disneyovské grotesky. Svět dospělých je transformován do dětem blízkých postavíček, je dětským očima nahlížen, brán vážně a současně vnímán jako hra. Hra plná barevného humoru. Od toho nejlíbeznějšího (hraní si s panenkami) po nejčernější (smrt a zabíjení). Že jsou k tomu využity texty Čapků a Karafiáta je v takto zvolené interpretaci nepodstatné. Asi jako když v seriálu Sezame, otevři se či Simpsonových využijí američtí autoři známé motivy, dějová schémata či - tak jak to udělali hronovští v případě Ze života hmyzu a Broučků - celé textové pasáže slavných děl či dospělým známých příběhů. Dítěti je to jedno (stejně to většinou nepozná) a mně taky. Krom toho hronovští senioři dokázali tímto představením ještě něco víc. Dokázali, že si umí hrát, dělat si legraci sami ze sebe i z věcí „vážných“, jako je třeba stárání nebo smrt (skvělé lumčí „zakuchávání“ v podání Lubomíra Červeného a následné odvážení mrtvol rudlem). Stávali se dětmi tak jako Dívka Hany Jelínkové byla vlastně babičkou, která nám - divákům - vypráví pohádky. A tak se nádherně otočil svět a propojil koloběh života. Nejkrásněji snad v těhotné Cvrčici Věry Mackové. Těhotná stará žena. Blízkost smrti i narození. Neumím si představit symboličtější, existenciálnější obraz. V těchto světech se pohybuje ze mně známých umělců

Snímek z představení Kořistníčci - DS JD Hronov - seniorská skupina

snad jediné japonský butó tanečník Kazuo Ohno, devadesátiletý muž tančující ženu a v myšlenkách zahleděný do prenatalních stavů v jejím lůně.

Vím, že touto úvahou již směřuji kamsi úplně jinam, kam hronovští pravděpodobně nedohlíželi. Tím, že však byli sami sebou, zvolené texty intelektuálně neznásilňovali, nepsychologizovali, bez uvažování „spojili nespojitelné“ (ta dvě díla jsou skutečně každé o něčem jiném), zobrazili možná víc, než si vůbec kladli za cíl. To se umělcům a dětem občas stává. Kořistníci bylo jednoduché představení dětí všeho věku pro děti do patnácti, nebo až od pětasedmdesáti. Kdo je ve věku mezi, měl smůlu (ale nemusel).

Vladimír Hulec

KDO BYL MR. HILARY MIMO HLAVNÍ PROGRAM?

- jehož zahrál Verband Berliner Amateur Theater.

Jelikož z jazyka Goethova znám pouze 3, slovy tři slova, a to „Faterland, Fýrer a Frboten“ je mi líto, ale tato „recenze“ jimi bude limitována, jelikož se jednalo o konverzačku. Nuže tedy, obraznost inscenace vzni-

ká v představě diváka na základě významů plynoucích ze slova, z jeho informační a metaforické hodnoty, a dále ponechává prostor pro osobní praktickou a empirickou zkušenost těch, kdož inscenaci vnímají. Smysl a vyznění samozřejmě dále souvisí se situací na scéně vybudovanou, tedy kde a kdy, ta která postava, co říká. Prostorové gesto však bylo velmi střídmé. A tady mně prostě „fýrer“ scházel.

Každopádně herečky artikulovaly srozumitelně, ale pouze Brigitte Erdmann jako Hilda postavu interpretovala, to jest, i přes jazykovou bariéru sdělovala vztah, a lze říci, že i své záměry, cíle. Hrát takovýto žánr v tak neregulérních podmínkách je do jisté míry hodno obdivu, taktéž schopnost se shodit, i když karetní fanty byly k nepřekání, a estetika občas měla razanci panzerfaustu.

Jestli ti, kdož jsou mocni jazyka německého se mnou nesouhlasí, nedá se nic dělat. Vycházím pouze ze zážitku vizuálního, a z možných zvukových významů. Jiná OTÁZKA je, proč zrovna tato inscenace, respektive tento žánr, byl zvolen jako host přehlídky.

Vladimír Zajíc

ZE ZÁKULISNÍCH I VEŘEJNÝCH TAJEMSTVÍ SEMINÁŘE S

Seminář S vedený režisérem a uměleckým šéfem Divadla ABC a jeho půvabnou asistentkou Denisou Novou, herečkou Dejvického divadla, se v původních propozicích skrýval pod konspiračním názvem: Dramaturgická situace z pohledu herce a režiséra. „Správně má být dramatická situace,“ upřesňuje proto hned úvodem Schejbal, aby rozptýlil obavy kolegů dramaturgů z nekalé konkurence. Původně S seminář počítal s mixem herců a režisérů, ale k překvapení jeho lektora se letos nepřihlásil ani jediný z režiséřských fámulusů. Proto původní zadání nakonec zeštíhlilo na dramatickou situaci pouze z pohledu herce.

Dramatické situaci se již Milan Schejbal na Hronově věnuje několik let, neboť ji chápe jako základní stavební kámen inscenace. „A vystavení situace právě z pohledu herce je bolavým místem řady amatérských představení,“ zdůrazňuje s tím, že by se chtěl věnovat zákonitostem jednotlivých žánrů. „A to nejen těm základním, ale i podžánrům, protože herec se v určité situaci musí zachovat jinak v konverzační a jinak v situační komedii či komedii charakterů.“ Schejbalův seminář však svým frekventantům neslibuje jen samou zábavu a na paškál přijdou právě v situace vážné až tragické. Pro jednotlivá cvičení jsou připraveny úryvky z her typických pro dané žánry, jež se posléze stanou prubířskými kameny frekventantů.

„Rád bych, aby si účastníci našeho semináře odvezli i praktické znalosti - jak lze například cvičit komunikaci, tělo, improvizaci, co vyjádřit pohybem či výrazem,“ poodhaluje Schejbal dále tajemství své kuchyně. „Řada lidí se totiž s tím, co je to komunikace, jak funguje komunikace na jevišti, jak vnímat partnera, setkává právě zde.“

Ke včerejšímu dni měl S seminář 24 účastníků, což jeho šéf pojmenovává stavem na doraz. Ovšem původně se prý do něj hlásilo skoro padesát adeptů, což by byl neúnosný počet. Za pozoruhodný a nový jev pak Schejbal pokládá fakt, že se v posledních letech na Jiráskově Hronově objevují i studenti herectví - on sám má nyní ve svém kursu hned čtyři. Neobvyklý je i zájem o divadelní dění ze strany budoucích právníků. „Když se jich ptám, proč jsou tady, tak říkají, že základní znalosti o tom, co je to herectví, jak se chovat a jak jednat, potřebují pro své povolání.“

„Smysl má pro mě takové divadlo, které hraje o tom, co si lidé myslí,“ podotýká Milan Schejbal k důvodům, jež ho vedou k návratům do Jiráskova Hronova. „Prostředí divadla je samo o sobě trochu skleníkové. A tady se za těch deset dní od mladých lidí dozvím, co si myslí o světě, a hodně mi to pak pomáhá při samotné práci v divadle. Třeba loni a předloni se objevilo najednou - pro mě v této době překvapující - téma obrovské lásky.“

A nikoliv nepodstatný je pro dnešního šéfa ABC, který si sám prošel amatérským divadlem, inspirace některými inscenacemi. „Jak říkal Werich - každý člověk má svůj duševní pytel a ten se časem vyčerpá. A ten se doplňuje tím, když člověk zůstane normální a je v kontaktu s normálními lidmi.“

Když se Milana Schejbalu zeptáte, proč si za svou asistentku vybral Denisu Novou, odpoví s romantickým úsměvem: „Deniska ke mně patří jako slepice ke flusu!“ Denisa je dnes již bezmála součástí hronovského inventáře - od amatérských začátků se pracovala na katedru alternativního a loutkového divadla DAMU a nyní hraje v Dejvickém divadle.

Denisu do Hronova přitahují zpět nostalgické vzpomínky i potřeba odrea-gování se od celoročního frmolu v Praze. „Zkrátka mě to baví, mám ráda lidi kolem - včetně Milana a je to vlastně jediná pořádná příležitost, kdy se spolu můžeme setkat,“ říká ke svým hronovským návratům. „A ačkoliv bych měla pomáhat učit ostatní děcka, tak se učím sama. Věci, o nichž přes rok přemýšlím, a nosím je v hlavě, si upřesňuju a lépe uvědomuju. Má to zvláštní atmosféru - je to úplně něco jiného než na škole. Je to víc hra než práce, o nic nejde a nejsem tolik hlídán kvůli výsledkům.“

A když přijde na přetřes otázka, v čem tkví tajemství hronovské popularity Milana Schejbal, prohlásí Denisa rezolutně, bez špetky zaváhání a bez stínu pochybnosti: „Milan je sexy!!!“

V závětrí Terasy, kde se tísnily davy Schejbalových fanynek lačných spatřit Mistra pojídacího opečenou klobásu, zaznamenal

Zdeněk A. Tichý

Namísto ohně plála jen srdce

Řízná dechovka, křehký pěvecký sbor a sychravě-vlezlá zima - to byl uvítací výbor pro tři stovky Hronovských, přespolních i přesmořských, kteří se včera večer shromáždili před budovou divadla, aby 67. Jiráskův Hronov přivítali tradičním ohněm přátelství. Starosta Miroslav Houštěk však přítomné zklamal sdělením, že za příčinou rozmoklého terénu v nedalekém parku vatra nevzplane. „Oheň může být kdekoli a my bychom ho potřebovali ve vašich očích a ve vašich srdcích,“ vyslovil první muž hronovské radnice své přání v mihotavé záři lampionů. S přátelskou zdravicí se připojili i japonští kolegové, aby se pak odebrali směrem, kde leží penziony Rohan a Prajzko, ale i pivnice Horror. Ovšem zatímco u herců země vycházejícího slunce lze očekávat, že nepodlehli pokušením drsného slovanského pohostinství, mnozí tuzemští borci protáhli svůj čácký boj s nepřízní počasí až do velmi pozdních hodin.

(zat)

ANKETA - ANKETA - ANKETA

OSUDOVÉ ŽENY A OSUDOVÍ MUŽI NAŠEHO DĚTSTVÍ

Bůh, rodina, marihuana, škola, hospoda, osud, rybí tuk, stát, reklamní agentury, armáda, spalničky, puberta, policie a ještě mnoho jiného ovlivňuje, formuje i deformuje naše osobnosti a jejich životaběh. Ovšem často a neprávem zapomínáme na své první - a povětšinou i platonické - lásky k hereckým hvězdám a hvězdičkám. V malé anketě našeho Zpravodaje si proto dovoluujeme přinést malé sentimentální ohlédnutí za těmi, kdož patřili k vysněným idolům našeho dětství či nezralého mládí. (red)

„Byl to Pepíček Zíma. A mým nejoblíbenějším pořadem bylo Sejdeme se na Vlachovce. Vždycky jsem se zamkla sama do obýváku, naši tam nesměli, já se převlékla do princezníkovských šatiček - podotýkám, že jsem byla ještě ve školce - a tančila jsem před Pepíčkem na tu hroznou dechovku. A myslela si přitom, že mě vidí. Pepíčka jsem prostě zbožňovala. Pocházím z České Lípy a když jsme byli v Praze, tak jsme museli jezdit kolem Vlachovky, abych se alespoň podívala, odkud ten pořad vysílají.

Ze zahraničních herců to byl Noah Hateway z Neko-nečného příběhu a to už jsem chodila na základní školu. A toho jsem bezmezně milovala a čekala jsem, kdy ke mně přiletí na Falcovi.“

Denisa Nová, herečka Dejvického divadla

„Když jsem byl dítě, tak byla můj idol Nataša Gollová. Strašně se mi líbila, jak hrála, a navíc to byla pěkná ženská. A hlavně měla jednu věc, kterou dnes moc hereček nemá - neuvěřitelný šarm. Měl jsem z ní strach a miloval

jsem ji zároveň. Byl to přesně ten pocit vzhlížení k nebesům.

Ze zahraničních to byla Ornella Mutiová a jako dospělý mám jediný vzor - herečku Denisu Novou.“

**Milan Schejbal, režisér a umělecký šéf
Divadla ABC**

„Mé srdce dlouho patřilo Libuše Šafránkové a to nejen díky Třem oříškům pro Popelku. A jak jsou ranné platonické lásky silné, se ukázalo nedávno, když jsem v biografu sledoval Báječná léta pod psa a přistihl se, jak žárlím na Ondřeje Vetchého, že může být - být jen ve filmu - jejím manželem.

Z cizozemských krásků mě mezi prvními okouzila disneyovská Sněhurka. Ovšem tuto papírovou náhražku jsem záhy vyměnil za uhrančivou Italku jménem Ornella Mutiová. Znalcům netřeba komentáře proč.“

**Zdeněk A. Tichý, redaktor Zpravodaje
Jiráskova Hronova a Mladé fronty Dnes**

Dílna pro mladé amatérské divadelníky

IPOS ARTAMA, Dům kultury Šumperk a občanské sdružení DOMUS Šumperk pořádají i letos v Šumperku vzdělávací akci, určenou mladým amatérským divadelníkům, a to v rozsahu, který nelze poskytnout v rámci Šrámkova Písku, ba ani v rámci klubů na Jiráskově Hronově. Dílna proběhne ve dnech 16. - 24. srpna 1997 a není primárně určena úplným začátečníkům. Věkový limit účastníků je 16 - 24 let, výjimky budou možné jedině při nenaplnění dílen. V letošním roce budou otevřeny tyto třídy po cca 12 - 15 účastnících:

- A - Hudobná dílna, lektor Peter Janků,
- B - Divadlo akce a akce na divadle 3, lektor Peter Nůsek,
- C - Pantomima a jevištní pohyb, lektor Michal Hecht,
- D - Od slova k fixovanému jednání, lektor Igor Košut,
- E - Režijní-herecko-dramaturgická trieda, lektor Jozef Krasula,
- F - Dramaturgická situace a jevištní postava, lektor Petr Kracik.

Účastnický poplatek 800 Kč zahrnuje kurzovné a ubytování, dopravu do Šumperka a zpět a stravu si účastníci hradí sami. Přihlášky, které je možno získat v d'ARTAMANU v knižním stánku na schodech Jiráskova

divadla, je třeba odeslat ihned na adresu ARTAMA, k rukám K. Tomase, P.O. Box 2, Křesomyslova 7, 140 16 Praha 4. (jsu)

Česko-polský hraniční přechod v Malé Čermné otevřen

Přechod v rámci malého pohraničního styku mohou využívat pouze občané Polské a České republiky, kteří mají trvalé nebo přechodné bydliště v pásmu 15km od hranice. Přechází se pouze na občanský průkaz, ve kterém je vyznačeno trvalé bydliště. Děti do 15ti let mohou v doprovodu dospělých přecházet hranici na zvláštní přílohu k občanskému průkazu, kterou vystavuje oddělení pasů na okresním ředitelství České policie v Náchodě. Bez tohoto dokladu nemohou děti hranici přecházet.

Nový hraniční přechod lze využít k návštěvě lázní Kudowa Zdrój, Czermné a turistických tras na Bor a Hejšovinu. *Městský úřad v Hronově*

Dnes uvidíme

Ze Šrámkova Písku postoupil do Jiráskova Hronova jeden z nejstarších moravských souborů, v němž dnes prý už hrají děti zakladatelů, REGINA Břeclav. V Sokolovně uvedou svou inscenaci BA-ZA-MAR aneb Z deníků profesora Jakuba Hrona Metánovského. Citujeme část hodnocení této inscenace z pera Vladimíra Zajíce, které bylo otištěno ve 3. čísle letošního ročníku Amatérské scény: "Ti z Reginy umí hodně: základní, ale zásadní schopnost na jevišti být, existovat, schopnost navozovat vztahy - označit je a sdělit, jednat slovem - vědomá práce s podtextem a zaujímání stanoviska - tedy jistý osobní vklad, který se dále projevuje tím, jak významově hrají nad textem, schopnost vespolek jednat a ještě realizovat živou hudbu."

střípky

Ve včerejším 1. čísle Zpravodaje jste se dočetli, že účastníci Jiráskova Hronova jsou letos označeni různobarevnými „plackami“. Marně byste ale hledali barvu oranžovou, která měla náležet členům organizačního štábu, dalším organizátorům a čestným hostům. Výrobci se zřejmě více zamlouvala barva žlutá, a tak vezte, že žlutí jsou vlastně oranžoví, nebo naopak ...

Soubor Tylova divadla z Náchoda nabízí k odprodeji za levný peníz deset reflektorů, pult k ovládání reflektorů, tyristorový měnič pro osvětlení a 50 metrů černého sametu. Zájemci se mohou obrátit na pana Tomka, náchodské tel. č. 24 608.

Dementi si zaslouží i tiráž včerejšího vydání zpravodaje. Jméno redaktora Petra Lébla není totiž jménem skutečného Petra Lébla, nýbrž pseudonymem Zdeňka A. Tichého. Skutečný Petr Lébl, který se v podvečer ubytoval v hotelu Radnice, byl faktem, že již není Petrem Léblem, poněkud zaskočen. Nepřehledná situace a faktu, že Petr Lébl (opravdový) nevěděl, či je, pak hbitě využil Z. A. Tichý. V Léblově zastoupení rozdál pár desítek autogramů, prohlásil, že uvede dramaturgii F. L. Věka v Divadle Na zábradlí a několika pohledným dívkám slíbil angažmá.

Nedělní program bude obohacen besedou s předsedou durynského Svazu pro amatérské divadlo Frankem Grunertem o situaci a zkušenostech amatérského divadla v německých nových spolkových zemích. Beseda se koná od 15 hod. v učebně č. 8 Hotelové školy na Čapkově ulici. Problémový klub se v důsledku toho bude v neděli konat s nezměněným začátkem ve 14 hod. v Malém sále Janáčkovy divadla. Upozorňujeme, že Problémový klub je volně přístupný všem zájemcům, a to každý den až do 9. srpna.

Jiráskův rodný domek byl včera ve velkém nebezpečí. Nehroutila se jeho statika, nehrozila mu velká voda ani na něj nesedl červený kohout. Přepadl ho autobus! Řidič z Velkého Dřevíče se kolem sedmé hodiny večerní rozhodl - zřejmě v bláhové naději zhlédnout blížící se Oheň přátelství - vjet před jeho humna. Kolos se však pochopitelně od tak malého prostoru jen těžce vměšťoval, až zůstal vyklíněn mezi stěnu domu a kamenný obrubník. Na čas tak vzniklo libé postmoderní zátiší. Za účasti kolemjdoucích a milimetrových posunů autobusu byl tento vyproštěn a vydal se směrem do parkové zeleně. Kam, už informované zdroje nepraví.

Vydává organizační štáb

67. Jiráskova Hronova

Šéfredaktorka:

Jaroslava Suchomelová

Redaktor:

Vladimír Hulec, Zdeněk A. Tichý

Fotograf: Ivo Mičkal

Technický redaktor:

Marek Zhibo

Tisknou:

Grafické závody Hronov, s.r.o.

Cena: 5 Kč